

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

FM2019/47

Tillie Martinussen

10. april 2019 – 1. behandling

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges at afsætte projektpuljemidler på 6 mio. kr. årligt i en forsøgsperiode på 4 år på en særlig konto i finanslovsforslaget for 2020.

Projektpuljemidlerne skal fra 2020 kunne udmøntes til kommunerne efter konkrete ansøgninger med henblik på, som pilotprojekter, at etablere tilflugtscentre (omsorgssteder) for omsorgssvigtede børn og unge.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Der er ingen tvivl om, at der er behov for nærværende forslag.

Børn og unge, som er udsatte og sårbare, bliver udsatte og sårbare hele resten af livet, hvis ikke vi formår at hjælpe dem i rette tide.

Der er nok ingen forældre der direkte ønsker at være dårlige forældre, men det sker jo altså at de ikke har ressourcer til at tage vare på deres børn.

Desværre er der så mange børn og unge nu, som er overladt til sig selv, der vandrer ude i mørket, når forældrene slås, drikker, ryger hash, eller fordi børnene og forældrene skændes, eller der sker noget på anden vis, som gør, at forældrene ikke kan tage sig af deres børn.

Jeg ved af erfaring, at sove i opgange, at grave i skraldespande efter mad, og at vandre ude indtil det er mørkt, ikke er noget som opbygger noget som helst andet end angst, mistillid til alle etablerede systemer, og bringer sorg med sig, der altid vil sidde en lille smule i systemet.

Politikere skal forestille sig det tidspunkt i livet, hvor de har været allermost fortabte. Når I har følt, at der ingen steder er, at vende sig hen, ingen mennesker at dele noget med, og ingen kærlighed at hente nogen steder henne.

Hvis børnene er typen der er en overlever, så bliver de hædede, lukker ned, bliver sammenbidte og finder måder at overleve på. Andre forsøger med tiden at begå selvmord. Andre igen tager de dårlige vaner i familien til sig, som en måde at have et sted at være på.

Andre igen underlægger sig hvilke som helst omstændigheder for at finde et sted at sove, og hvis de er uheldige finder de voksne der vil udnytte dem.

Nogle finder sammen i grupper og laver ballade, og videregiver den vold de ser. Andre overfalder for at røve, for at have mad til dagen og vejen. Nogen er helt alene, og værner om deres mindre søskende. Ingen af alle disse børn, går ikke en lille smule i stykker.

Når vi venter dag ud og dag ind på indsatser der batter, så fortæller vi disse børn, at de er ligegyldige, at ingen bekymrer sig om dem. At der ingen løsninger er, og at de er overladt til sig selv. Alene i verden, fra du er lille af. Det er barske vilkår.

Lige netop dette ene område, er der hvor vi bør sætte ALLE de midler vi kan ind, om vi så skal tage dem fra andre områder; vores børn og unge er vores håb, vores fremtid, vore egne aftryk, vores små lys.

Ingen børn fødes med racisme, fordomme, had, eller mistro i kroppen. De fødes tillidsfuldt ind i denne verden, og fra det øjeblik de åbner deres mund og skriger første gang på fødestuen er de dybt afhængige af, at vi voksne passer på dem. Kan de der har født og skabt dem ikke, SKAL og MÅ vi andre tage over.

SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET

Børn er uden skyld i, hvad der overkommer dem. De har ikke bedt om at blive født.

Børn er umiddelbare, de er ærlige, de er kærlige og de er uskyldige.

Indtil voksne direkte eller indirekte tager dette fra dem.

Samarbejdspartiets ene og altoverskyggende håb, for, hvad vi kan stå sammen her i Salen omkring; er omkring børn og unge, særligt udsatte børn og unge.

Hvis du som forælder døde, og der ikke var andre til at passe på dine børn, dine søskende, eller de små børn du møder på gaden, når de går tur i solskinsvejre... Ville du så ikke ønske for dem, at nogenville passe på dem, tage sig af dem, sikre dem kærlighed og tryghed?

Det er så grundlæggende et instinkt i de fleste af os, at passe på sårbare væsner, men i særlig grad sårbare små mennesker, at det er helt ufatteligt, at vi ikke arbejder efter den devise at der er en national katastrofe der udfolder sig for øjnene af os – og det har den altså gjort i et stykke tid.

Indimellem føler jeg at vi er ramt af sorg-faser på politisk niveau, eller er handlingslammede, fordi vi ikke ved hvad vi skal gøre. Historisk har vi benægtet, nedtysset, kritiseret, eller blot apatisk givet op, overfor de sociale problemer vi har set udfolde sig for øjnene af os.

Det ER en national katastrofe. Og vi bruger typisk børn og unge som en slags våben i politik, begynder at skændes i salen, skubbe ansvaret fra os og rundt til de andre – se om vi kan ramme andre med lede ord, og sure miner. I stedet for at samle vores følelser op, sætte os ned om et bord, og sikre en ordentlig skude penge til væresteder, terapi, uddannelse, omsorg, tryghed, til de her børn.

Naalakkersuisut siger, at det er kommunalt ansvar, men det passer altså ikke. Det er vores alle sammens ansvar. Befolkningen ønsker at I hører dette; helt ned i de inderste samvittigheds,- og hjertekamre:

Der er børn der har brug for hjælp. Nu. I går, i forgårs, i dag og i morgen.

Vi har magten til at gøre det alleryderste vi kan, til at sikre samarbejde mellem kommuner, Selvstyre, Danmark, Grønland og alle andre der ønsker at hjælpe.

Vi har magten!

Herinde.

Den er samlet her.

Om vi så skal åbne lejligheder som væresteder, kontorer eller haller. Om vi så skal blive ved med et langt, sejt træk de næste 20 år, for at sikre hjælp, og nedbringe antallet af omsorgssvigtede.

Om vi skal lave planer, rette dem til, lave planer og poste flere milliarder i det hen over årene – så er det det der skal til!

Uden en sund befolkning, får vi aldrig et helt sundt samfund. Og vi er ikke flere mennesker i landet, end at vi kan stille os ind på et stort stadion i verden og holde hinanden i hænderne.

Når der kommer et forslag som dette af forslagsstiller, så kan vi KUN bakke op om det. Tak fordi det også er udformet med frihed til at skabe gode planer, at udforme det anderledes – et oplæg til fælles bearbejdelse omkring at løse overnatningsproblemerne for børn der svigtes. Tak.

Selvfølgelig skal vi støtte op om dette!

Med disse ord indstiller vi det til udvalgsbehandling, og opfordrer kraftig Naalakkersuisut og andre eventuelt nej-partier til at tage dette med i deres videre arbejde.

**SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Det er børn det drejer sig om.

De skal have en stemme, de skal have tryghed, de skal have hjælp. Af os. I dag. Også på denne måde.

Der SKAL være penge til at hjælpe dem, vi SKAL samarbejde her, og vi SKAL sikre FNs Børnekonvention ikke overtrædes.

Vi kan ikke udskyde det mere.

Ikke en eneste burde have hjerte til at tabe flere børn.

Vi bør behandle dette som en nødsituation, en national katastrofe, som vort allervigtigste brændende platform.

Børn som har det svært, SKAL have hjælp.